

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoPr/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719201886
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6719201886.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Renáty Deákovej ako členov senátu, v spore žalobcu T. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXXX/XX, XXX XX Q. Q., zast. Mgr. Petrom Arendackým, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie Železničiarska 13, 811 04 Bratislava, proti žalovanému Štátna ochrana prírody Slovenskej republiky, so sídlom Tajovského 28/B, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 17 058 520, zast. JUDr. Martinom Dianiškom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie Stoličková 4, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o určenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru výpoveďou o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 8Cpr/3/2019-148 zo dňa 22.10.2019 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol (prvý výrok) a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania (druhý výrok).

1.1 Z obsahu spisu a odôvodnenia predmetného rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa v konaní voči žalovanému domáhal určenia neplatnosti výpovede danej mu žalovaným dňa 21.12.2018 a určenia, že pracovný pomer naďalej trvá. Žalovaný ako zamestnávateľ vyslal v zmysle § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia (ďalej aj „zákon č. 355/2007 Z. z.“) žalobcu ako zamestnanca na pracovnú cestu za účelom posúdenia jeho zdravotnej spôsobilosti na výkon práce a to v dňoch 11.07.2018, 25.09.2018, 16.12.2018 a 18.12.2018. Nakoľko sa žalobca ani jednej z nariadených zdravotných prehliadok nezúčastnil, bola žalobcovi daná zo strany žalovaného výpoveď s poukazom na § 63 ods. 1 písm. e) zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce (ďalej aj „Zákonník práce“). Žalobca namietal, že nakoľko sa už zúčastnil lekárskej prehliadky v marci 2018 u MUDr. Q. L. v U. a v apríli 2018 u MUDr. T. L. v D. žalovaný od neho neodôvodnene požadoval, aby sa zúčastnil ďalších lekárskejších prehliadok a takýto výkon práva nebol v súlade s dobrými mravmi.

1.2 Súd prvej inštancie skonštatoval, že vstupné vyšetrenie, ktoré žalobca absolvoval u L.. Q. L. (marec 2018) a následne na jej žiadosť u MUDr. T. L. (apríl 2018) nemajú charakter vyšetrenia, ktorého sa musí zamestnanec zúčastniť v prípade, ak ma zamestnávateľ odôvodnené pochybnosti o zdravotnej spôsobilosti zamestnanca na prácu v zmysle § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z. Žalovaným boli preukázané odôvodnené skutočnosti, na základe ktorých žiadal vyšetrenie zamestnanca a to, že samotný žalobca zaslal žalovanému odborný posudok o invalidite vystavený Sociálnou poisťovňou, z ktorého jednoznačne vyplýva skutočnosť, že žalobca má obmedzenú schopnosť vykonávať prácu len v prostredí bez zvýšenej psychickej námahy a zároveň má ísť o administratívnu prácu, resp. drobné manuálne práce. Na základe tejto skutočnosti mal zamestnávateľ odôvodnené obavy, či zamestnanec môže vykonávať prácu správcu jaskyne dohodnutú v pracovnej zmluve, nakoľko ide o fyzicky pomerne náročnú prácu v stiesnených podmienkach, kde sa vyžaduje určitá zvýšená fyzická námaha a môže dôjsť k zvýšeným požiadavkám na psychiku zamestnanca. S poukazom na § 30e ods. 16 a § 30f ods.

1, 2, 3 zákona č. 355/2007 Z. z. mal preto súd prvej inštancie za to, že požiadavka zamestnávateľa na preskúmanie zdravotného stavu žalobcu bola v celom rozsahu dôvodná. Z listu pracovníčky spoločnosti Y., s.r.o. C. L. MUDr. V. W., ktorá mala posudzovať a vykonať mimoriadnu lekársku preventívnu prehliadku vyplynulo, že žalobca sa v marci a apríli 2018 podrobil len určitým vyšetreniam, ktoré bolo potrebné vykonať k posúdeniu zdravotnej spôsobilosti zamestnanca na obsluhu lanových dráh so záverom posudku nespôsobilý. Vzhľadom na to neobstojí argumentácia žalobcu, že absolvoval lekárske prehliadky dňa 26.03.2018 u MUDr. L. a dňa 05.04.2018 u MUDr. L., nakoľko nešlo o prehliadku, ktorá by sa mala vzťahovať prioritne na výkon práce žalobcu ako správcu jaskyne, a zároveň z listu vyplynul záver posudku, že žalobca nie je spôsobilý vykonávať ani prácu na obsluhu lanových dráh. Zamestnávateľ z dôvodu, že zodpovedá za svojich zamestnancov a je zodpovedný aj za výkon ich práce, je povinný urobiť všetky opatrenia, aby nedošlo k ohrozeniu na zdraví a životoch ľudí, ktoré by mohli nastať v prípade, ak by uvedenú prácu vykonávala osoba, ktorá by zdravotne nebola spôsobilá na takýto výkon práce. Zamestnávateľovi jednoznačne prináleží právo žiadať od osoby, ktorá má vykonávať určitú prácu, v prípade, ak sú odôvodnené obavy, že túto prácu by nemohla vykonávať, aby sa podrobila lekárske vyšetreniam za účelom posúdenia takéhoto stavu. Postup žalovaného bol v tomto prípade v celom rozsahu v súlade so zákonom v zmysle § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z., pretože žalobca uvedený postup prerokoval jednak so zástupcami zamestnancov, o čom svedčí list zo dňa 29.05.2018 a zároveň aj s lekárom MUDr. V. W., ktorá na základe listu doručeného žalovanému dňa 06.06.2018 doporučila takéto vyšetrenie. Vzhľadom na uvedené dospel súd prvej inštancie k záveru, že zo strany žalobcu došlo k menej závažnému porušeniu pracovnej disciplíny, keď žalobca nesplnil pokyn žalovaného a neumožnil posúdenie svojho zdravotného stavu, hoci zamestnávateľ bol oprávnený žiadať od zamestnanca potvrdenie jeho zdravotnej spôsobilosti k výkonu práce. Nakoľko zo strany žalobcu došlo k porušeniu pracovných povinností v zmysle § 81 písm. a) Zákonníka práce, boli naplnené predpoklady dať žalobcovi výpoveď v zmysle § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce z dôvodu, keď žalobca bol zároveň na možnosť dania výpovede dvakrát za posledných šesť mesiacov pred daním výpovede upozornený a to na základe listu zo dňa 07.09.2018, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 11.09.2018 a listu zo dňa 06.12.2018, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 07.12.2018.

1.3 K ospravedlneniu právneho zástupcu žalobcu a zároveň žiadosti zo dňa 21.10.2019 o odročenie pojednávania konaného sa dňa 22.10.2019 súd prvej inštancie uviedol, že podľa § 183 ods. 2 C. s. p. možno od advokáta okrem dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a okrem prípadu, ak advokát súdu preukáže, že strana ktorú zastupuje odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom, vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Z ospravedlnenia právneho zástupcu žalobcu žiadnym spôsobom nevyplývala skutočnosť, že by žalobca trval na jeho osobnej účasti na pojednávaní. Túto skutočnosť mal právny zástupca žalobcu preukázať a to predovšetkým aj z toho dôvodu, že sám žalobca súhlasil v splnomocnení zo dňa 05.04.2019, aby splnomocnený advokát ustanovil za seba zástupcu. Súdu prvej inštancie nebolo preukázané, že predmetná plná moc bola doplnená o ustanovenie, ktorým by došlo k jej zmene, a preto vychádzal súd prvej inštancie z tejto plnej moci a tvrdenie právneho zástupcu žalobcu o tom, že jeho klient trvá na jeho osobnej účasti nebolo preukázané. Na základe uvedeného súd prvej inštancie pojednával a rozhodol bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

1.4 O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“) z dôvodu plného úspechu žalovaného v spore.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) C. s. p., t. j. z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Žalobca v odvolaní uviedol, že nakoľko na strane zamestnávateľa nastala prekážka v práci a žalobcovi nebola pridelená práca, nebol ani povinný nastúpiť do práce a vykonať pracovné cesty za účelom posúdenia zdravotného stavu. Žalovaný mu neoznámil, že odpadla prekážka v práci a má nastúpiť do práce. Žalobca sa na požiadanie žalovaného podrobil lekárskej prehliadke dňa 26.03.2018 u MUDr. Q. L. a dňa 05.04.2018 psychiatrického vyšetrenia u MUDr. T. L., ktorý v ambulantnej správe

skonštatoval, že nemá námietky voči vykonávanej práci vo funkcii správcu jaskyne ani výhrady na vykonávanie takých prác, aké vyplývajú zo špecifického pracovného zaradenia. Po vykonaní tejto prehliadky mu žalovaný neoznámil, že má pochybnosti o jeho spôsobilosti na výkon práce správcu jaskyne a súd prvej inštancie sa nevysporiadal so skutočnosťou, že zo správy MUDr. T. L. vyplynulo, že v čase vyšetrenia nebol jeho psychický stav prekážkou na výkon práce správcu jaskyne.

2.2 Súd prvej inštancie sa nijak nevysporiadal s tým, že v mesiaci marec 2018 sa žalobca zúčastnil lekárskej prehliadky v U., no ďalšie prehliadky žalovaný požadoval v C. L. a rovnako ani s tým, že dôvodom invalidity žalobcu bol jeho psychický stav určený psychiatrom, no v C. L. mala jeho stav posudzovať psychologička, ktorá podľa žalobcu nie je odborne kvalifikovaná na vyšetrenie psychického stavu osoby a stanovenie prípadnej diagnózy psychického ochorenia.

2.3 Súd prvej inštancie ani žalovaný neuviedli, podľa ktorého ustanovenia § 36e ods. 1 písm. a) zákona č. 355/2007 Z. z. bol žalobca povinný podrobiť sa lekárskej prehliadke, prečo výkon práce správcu jaskyne podlieha lekárskeým prehliadkam, a v ktorom právnom predpise je to upravené.

2.4 Žalobca ďalej namietol, že prerokovanie zabezpečenia mimoriadnej lekárskej prehliadky sa uskutočnilo iba s predsedom Podnikového výboru pri Štátnej ochrane prírody Slovenskej republiky (ďalej aj „PV pri ŠOP SR“) a nebolo vopred prerokované so zástupcami zamestnancov, ktorým je PV pri ŠOP SR. Ak nariadenie mimoriadnej lekárskej prehliadky nebolo vykonané v súlade so zákonom, nemôže byť považované za porušenie pracovnej disciplíny.

2.5 Žalobca poukázal na to, že podmienkou platnosti výpovede je jej prerokovanie s príslušným odborovým orgánom na základe písomnej žiadosti zamestnávateľa. Žiadosť o prerokovanie výpovede zástupcami zamestnancov však nebola riadne podaná, nakoľko list - žiadosť, aby odborový orgán prerokoval výpoveď z pracovného pomeru bol výslovne určený predsedovi PV pri ŠOP SR Ing. L. F., ktorý nie je odborovým orgánom. Zo záznamu z prerokovania výpovede zo dňa 21.12.2018 vyplýva, že pri prerokovaní výpovede neboli prítomní členovia PV pri ŠOP SR, keďže jediný prítomný a podpísaný člen bol Ing. L. F.. Výpoveď daná žalovanému nebola vopred prerokovaná v PV pri ŠOP SR, ktorý má funkciu zástupcu zamestnancov, a preto je neplatná.

2.6 Žalobca uviedol, že mu nie je jasné, prečo súd prvej inštancie žiadal predložiť k žiadosti o odročenie pojednávania osobitné písomné vyhlásenie žalobcu, že trvá na prítomnosti právneho zástupcu na pojednávaní, nakoľko zákon takúto podmienku nevyžaduje. Z ustanovenia § 184 ods. 2 C. s. p. je zrejme, že dôvody pre odročenie je možné preukázať aj dodatočne. Súd prvej inštancie mal primárne v prípade pochybností akceptovať žiadosť o odročenie pojednávania a vyžiadať si od strany preukázanie dôvodov, pre ktoré malo byť odročené. Predloženie písomného pokynu klienta právnenému zástupcovi nemohlo byť doložené pred pojednávaním z technických príčin, nakoľko bydlisko žalobcu a sídlo advokáta je vzdialené približne 200 km. Súd prvej inštancie bol povinný posúdiť žiadosť právneho zástupcu o odročenie pojednávania bezodkladne, a ak dospel k záveru o neexistencii dôležitého dôvodu, túto skutočnosť oznámiť právnenému zástupcovi na ním uvedenú e-mailovú adresu, čo však súd prvej inštancie urobil až v deň pojednávania približne 19 minút pred jeho začiatkom, čo nemožno považovať za riadne oznámenie. Súd prvej inštancie neuviedol, čo mu bránilo posúdiť žiadosť skôr. Okrem toho o dôvodoch, pre ktoré súd nevyhovел žiadosti o odročenie pojednávania sa žalobca dozvedel až zo samotného rozsudku súdu prvej inštancie.

2.7 Súd prvej inštancie bol v zmysle § 319 C. s. p. povinný vykonať všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre rozhodnutie vo veci samej, čo však neurobil, nakoľko dôkazy vykonané v konaní nemohli postačovať pre záver súdu prvej inštancie o zákonnosti žalobou napadnutej výpovede z pracovného pomeru. Súd prvej inštancie tak neposkytol žalobcovi ako slabšej sporovej strane ochranu, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces.

2.8 Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie a žalobcovi prizná voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, resp. aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie prejednanie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že samotná kolízia termínov pojednávania nie je v zmysle ustanovenia § 183 ods. 2 C. s. p. dôvodom na odročenie termínu pojednávania, pretože od advokáta možno v zásade vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Predvolanie na pojednávanie bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené už dňa 06.09.2019, a preto mal tento do 22.10.2019 dostatok času, aby kolíziu termínov zistil a prijal opatrenia k svojmu substitučnému zastúpeniu na niektorom z kolidujúcich pojednávania alebo aby súdu prvej inštancie preukázal, že žalobca odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom. Z ustanovenia § 183 C. s. p. vyplýva, že za účelom odročenia pojednávania je potrebné nesúhlas klienta preukázať vopred, čo právny zástupca

žalobcu nepreukázal. Argumentácia žalobcu s poukazom na § 184 ods. 2 C. s. p. je nesprávna. Z hypotézy tejto právnej normy vyplýva, že hodnotenie následne preukazovaných dôvodov, ktoré strana sporu uviedla za účelom odročenia pojednávania sa vykonáva len ak došlo k odročeniu pojednávania a to len za účelom hodnotenia ďalších návrhov strany o odročenie pojednávania. Keďže v tomto prípade k odročeniu pojednávania nedošlo, nie je možné § 184 ods. 2 C. s. p. aplikovať a nesúhlas žalobcu so substitučným zastúpením preukazovať následne. Samotný právny zástupca žalobcu spôsobil časovú tieseň, keď odoslal súdu prvej inštancie e-mail so žiadosťou o odročenie pojednávania len deň pred pojednávaním (21.10.2019) a to až o 14:14 hod. Navyše, súd prvej inštancie mal v zmysle § 184 C. s. p. len povinnosť upovedomiť stranu o svojom rozhodnutí o odročení pojednávania.

3.1 Z napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že súd prvej inštancie vykonal potrebné dokazovanie, ktorého rozsah vyplýval zo skutkových okolností prípadu a najmä z jednotlivých podaní strán sporu. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 29.05.2019. Na výzvu súdu prvej inštancie na vyjadrenie žalobcu požiadal právny zástupca žalobcu o predĺženie lehoty na vyjadrenie, avšak k vyjadreniu žalovaného sa právny zástupca žalobcu ani žalobca samotný vôbec nevyjadril, neuviedol žiadne ďalšie skutočnosti a neoznačil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Na ďalšiu výzvu súdu prvej inštancie právny zástupca žalobcu predložil rozsudky, na ktoré poukazoval v žalobe, avšak opäť sa k vyjadreniu žalovaného vôbec nevyjadril, neuviedol žiadne ďalšie skutočnosti ani neoznačil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

3.2 Žalovaný ďalej uviedol, že povinnosť žalobcu podrobiť sa lekárskej preventívnej prehliadke vo vzťahu k práci v zmysle ustanovenia § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z. nie je závislá od plnenia povinnosti žalobcu vykonávať prácu. Posudzovanie zdravotnej spôsobilosti zamestnanca na prácu nie je výkonom práce v zmysle ustanovenia § 81 Zákonníka práce v spojení s § 1 Zákonníka práce (skutočný výkon práce). Zo žiadneho ustanovenia Zákonníka práce ani zákona č. 355/2007 Z. z. nevyplýva obmedzenie posudzovania spôsobilosti zamestnanca na výkon práce v čase, kedy zamestnávateľ zamestnancovi neprideluje prácu. Ustanovenie § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z. upravuje možnosť zamestnávateľa zabezpečiť zamestnancovi mimoriadnu lekársku preventívnu prehliadku vo vzťahu k práci aj vtedy, ak má zamestnávateľ odôvodnené pochybnosti o zdravotnej spôsobilosti zamestnanca na prácu, pričom zamestnancovi na základe tohto ustanovenia vzniká osobitná právna povinnosť podrobiť sa tejto lekárskej preventívnej prehliadke vo vzťahu k práci. Ustanovenie § 30e ods. 16 je osobitným ustanovením k všeobecnému ustanoveniu § 30e ods. 1 zákona č. 355/2007 Z. z.

3.3 Členovia PV pri ŠOP SR sú zamestnancami vykonávajúcimi prácu v rôznych organizačných zložkách na celom území Slovenskej republiky, pričom v roku 2018 boli jeho členmi predseda PV pri ŠOP SR Ing. L. F. a členovia Ing. J. F., Ing. T. P., Ing. Y. I., Ing. J. P., L. B.. K prerokovaniu vykonania mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky žalobcu došlo s PV pri ŠOP SR v rámci rokovania, ktoré sa uskutočnilo dňa 29.05.2018, k čomu žalovaný priložil prezenčnú listinu z rokovania. K prerokovaniu výpovede danej žalobcovi došlo dňa 21.12.2018 v sídle žalovaného medzi žalovaným ako zamestnávateľom a PV pri ŠOP, zast. Ing. L. F.. V zmysle čl. 3 ods. 5 Štatútu podnikového výboru (ďalej aj „Štatút“) „predsedu PV pri ŠOP SR môžu jeho členovia poveriť samostatným rokovaním s právom podpisu a prijatia rozhodnutia za PV pri ŠOP SR písomnou formou, po predchádzajúcom dohovore. Toto poverenie môže byť prijaté buď na rokovaní PV pri ŠOP SR, písomným doručením jednotlivých členov s podpisom člena, prípadne elektronickou poštou (e-mail), a to „Per Rollam“ na základe vyžiadania a dohody“. Na prerokovanie výpovede žalobcovi jednotliví členovia PV pri ŠOP SR poverili z logistických a organizačných dôvodov predsedu PV pri ŠOP SR Ing. L. F.. Uvedené vyplýva z per rollam e-mailovej komunikácie členov PV pri ŠOP SR zo dňa 19.12.2018 a 20.12.2018 o poverení predsedu PV pri ŠOP SR, v zmysle vyššie uvedených ustanovení Štatútu PV pri ŠOP SR.

3.4 Žalobca nerozlišuje medzi Odborným posudkom Sociálnej poisťovne o invalidite, ambulantnou správou MUDr. L. a lekárskeho posudkom o zdravotnej spôsobilosti zamestnanca na prácu, ktorý je v zmysle § 30f ods. 1 zákona č. 355/2007 Z. z. jediným relevantným dokladom z hľadiska zákonného posúdenia zdravotnej spôsobilosti zamestnanca na výkon práce. Žalobca mal absolvovať komplexné vyšetrenie v ambulancii všeobecného lekára MUDr. V. W., ktorá ako lekár v zmysle § 30e ods. 6 zákona č. 355/2007 Z. z. mala komplexne spracovať lekárske posudky v zmysle § 30f tohto zákona a za účelom jeho komplexnosti si vyžiadala aj iné - psychologické vyšetrenie žalobcu u PhDr. U.. V prípade, že by pri osobnom vyšetrení žalobcu MUDr. W. zistila potrebu ďalších odborných vyšetrení žalobcu, tieto by žalobca musel taktiež absolvovať.

4. Žalobca v replike (§ 374 ods. 1 C. s. p.) prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že termín pojednávania v kolíznej veci mal právny zástupca zapísaný na deň 22.11.2019 a nie 22.10.2019 a teda nemohol zistiť kolíziu pojednávania. Súd prvej inštancie ospravedlnenie prevzal o 14:40 hod.

dňa 21.10.2019, pričom pracovná doba na Okresnom súde Zvolen začína o 08:00 hod. a končí 16:30 hod. a teda súd prvej inštancie mal čas 2 hod. 15 minút na to, aby zareagoval na obdržané ospravedlnenie. Oznámenie súdu prvej inštancie, že pojednávať sa bude v stanovenom termíne, krátko pred pojednávaním dňa 22.10.2019, nemožno považovať za daných okolností za bezodkladnú reakciu. Žalovaný trval na účasti právneho zástupcu na pojednávaní a bolo by nehospodárne, aby uskutočnil cestu z Banskej Q. do S.. Súd prvej inštancie si musel byť vedomý, že ak by včas oznámil, že pojednávanie sa uskutoční, žalobca by sa zúčastnil pojednávania, na začiatku pojednávania oznámil súdu, že trvá na účasti jeho právneho zástupcu a žiada odročiť pojednávanie.

4.1 Žalobca poukázal na to, že z dôvodu ochrany zamestnanca má veľká časť Zákonníka práce kogentný charakter. Ústavnú zásadu zmluvnej voľnosti „je dovolené všetko, čo nie je zakázané“ možno v oblasti dispozitívnych pracovnoprávných predpisov uplatniť len v prospech zamestnancov. Požiadavka opätovného sa podrobenia lekárskeho vyšetreniu za danej situácie má charakter diskriminačného správania sa žalovaného voči žalobcovi. Ustanovenie § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z. upravuje vykonanie mimoriadnej preventívnej prehliadky zamestnanca vo vzťahu k práci. Slovné spojenie „vo vzťahu k práci“ znamená, že zamestnanec prácu aj vykonáva. Ak zamestnanec prácu nevykonáva, nemôže dôjsť k ohrozeniu jeho zdravotného stavu. Je logické, že ak nie je ohrozené zdravie zamestnanca, nie je dôvod žiadať od zamestnanca, aby sa podrobil mimoriadnej preventívnej prehliadke ani akejkoľvek inej lekárskej prehliadke.

4.2 K tvrdeniu žalovaného, že dňa 29.05.2018 došlo k prerokovaniu vykonania mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky žalobcu s PV pri ŠOP SR žalobca uviedol, že z prezenčnej listiny zo dňa 29.05.2018 doloženej žalovaným nevyplýva, že sa osoby v nej uvedené stretli z dôvodu prerokovania účasti žalobcu na preventívnej lekárskej prehliadke. Žalobca sa nestotožnil ani s tvrdením žalovaného, že na prerokovanie výpovede žalobcovi jednotliví členovia PV pri ŠOP SR poverili z logistických a organizačných dôvodov len predsedu Ing. L. F.. Výpoveď daná žalobcovi nebola predmetom rokovania na PV pri ŠOP SR ako to vyžaduje § 74 Zákonníka práce a predseda nebol oprávnený prerokovať výpoveď sám. Žalovaným predložený Štatút podnikového výboru nie je podpísaný a nie je zjavné kedy a kto rozhodol o jeho prijatí, t. j. nejde o platný dokument. Z bodu 7. Štatútu vyplýva, že členstvo v Podnikovom výbore pri ŠOP SR je nezastupiteľné. Ak sa člen PV pri ŠOP SR nemôže zúčastniť zasadnutia, je povinný sa ospravedlniť predsedovi PV ŠOP SR a nemôže sa dať zastúpiť inou osobou prípadne iným členom výboru.

5. Žalovaný v druhom vyjadrení (§ 374 ods. 2 C. s. p.) prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že žalobca nijako nepreukázal svoje tvrdenia o tom, že mal nesprávne zapísaný termín pojednávania na súde prvej inštancie a o tom, že žalobca nesúhlasil so substitučným zastúpením splnomocneného advokáta. Podľa rozvrhu práce Okresného súdu Zvolen bol základný pracovný čas sudcu s povinnou účasťou byť na pracovisku od 08:30 hod. do 14:00 hod. a teda v čase doručenia žiadosti o 14:40 hod. už zákonný suda nebol povinný byť na pracovisku a obratom reagovať na žiadosť žalobcu. Samotný žalobca žiadnu prekážku v účasti na pojednávaní netvrdil a pokiaľ sa teda pojednávania bez primeraného dôvodu nezúčastnil, spoliehajúc sa na odročenie pojednávania, nebola mu postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom.

5.1 V prípade zdravotnej spôsobilosti zamestnanca je zamestnávateľ povinný aplikovať aj zákon č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, v zmysle ustanovenia § 6 ods. 1 písm. o) ktorého zamestnávateľ v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci je povinný zaraďovať zamestnancov na výkon práce so zreteľom na ich zdravotný stav, najmä na výsledok posúdenia ich zdravotnej spôsobilosti na prácu, schopnosti, na ich vek, kvalifikačné predpoklady a odbornú spôsobilosť podľa právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a nedovoliť, aby vykonávali práce, ktoré nezodpovedajú ich zdravotnému stavu, najmä výsledku posúdenia ich zdravotnej spôsobilosti na prácu, schopnostiam, na ktoré nemajú vek, kvalifikačné predpoklady a doklad o odbornej spôsobilosti podľa právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Žalovaný, ako zamestnávateľ konal v súlade so zákonom uloženou povinnosťou konať preventívne. Výklad žalobcu, v prípade ktorého by mal najskôr zamestnávateľ zaradiť zamestnanca na výkon práce a až následne by mal mať zákonnú možnosť zisťovať zdravotnú spôsobilosť zamestnanca na prácu a v prípade negatívneho výsledku by ho mal preradiť na inú prácu je nelogický a v priamom rozpore s vyššie uvedenými povinnosťami zamestnávateľa v zmysle zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci.

5.2 Ďalej žalovaný uviedol, že „Záznam z prerokovania žalobcu so zástupcami zamestnancov zo dňa 29.05.2018“ predložený žalovaným už s vyjadrením k žalobe preukazuje skutočnosť, že dňa 29.05.2018 sa osoby stretli aj z dôvodu prerokovania žalobcovej účasti na preventívnej lekárskej prehliadke; podľa

zvyklostí tento záznam za zástupcov zamestnancov podpísal už len predseda PV pri ŠOP SR. Čo sa týka Štatútu predloženého žalovaným do súdneho spisu, tento je dokumentom, ktorý mu bol doručený zo strany samotného PV pri ŠOP SR. Podľa tohto Štatútu podnikový výbor realizuje u žalovaného ako u zamestnávateľa práva vyplývajúce z kolektívnych pracovnoprávných vzťahov a všetci zamestnanci ako aj členovia PV tento štatút rešpektujú. Pokiaľ žalobca tvrdí, že pre nezastupiteľnosť funkcie člena PV nie je možné poveriť predsedu samostatným rokovaním v mene PV a iné ustanovenie takéto poverenie umožňuje, je potrebné aplikovať pravidlo *lex generalis - lex specialis* a možnosť poveriť predsedu samostatným rokovaním v mene PV je potrebné vykladať ako výnimku z vyššie uvedenej „nezastupiteľnosti“. Vnútročné pomery v PV upravené v čl. 3 ods. 5 Štatútu nie sú v rozpore so žiadnym všeobecne záväzným právnym predpisom SR. Členovia PV nepreniesli na predsedu PV rozhodovaciu právomoc, len ho poverili zastupovaním PV pri prerokovaní výpovede so zamestnávateľom, pričom táto otázka bola už predmetom predchádzajúcich rokovaní PV (ako to vyplýva z e-mailových správ jednotlivých členov PV).

6. Na v poradí druhé vyjadrenie žalovaného opätovne zareagoval žalobca v písomnom podaní z 12. februára 2021, v ktorom ďalej rozvíja už prednesenú argumentáciu v odvolaní a vyjadrení v priebehu odvolacieho konania. Opätovne poukazuje na to, že súd prvej inštancie mal dostatok času, aby na jeho žiadosť o odročenie pojednávania zo dňa 22.10.2019 zareagoval bez ohľadu na to, či sudca v čase doručenia žiadosti a ospravedlnenia zo strany žalobcu bol prítomný na pracovisku alebo nie. Žalobca upozorňuje, že potom, ako 5. apríla 2018 MUDr. T. L. v lekárskej správe konštatoval spôsobilosť žalobcu na výkon funkcie správcu jaskyne žalovaný neuviedol, že by po vydaní tejto lekárskej správy mal nejaký poznatok o jeho nespôsobilosti na výkon funkcie podľa pracovnej zmluvy, ktorý by odôvodňoval nové posúdenie zdravotnej spôsobilosti žalobcu. K tvrdeniam žalovaného, že dňa 29.05.2018 zástupcovia PV OZ ŠOP SR prerokovali so zamestnávateľom účasť žalobcu na preventívnej lekárskej prehliadke uviedol, že prezenčnú listinu z 29.05.2018 ohľadne stretnutia zástupcov Podnikového výboru odborového zväzu a zamestnávateľa predložil žalovaný iba ako prílohu vyjadrenia k odvolaniu žalobcu. Z predloženej prezenčnej listiny nevyplýva, čo malo byť obsahom (predmetom) stretnutia. Na písomnosti z 29.05.2018 s názvom „Prerokovanie zabezpečenia mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky zamestnanca T. G. vo vzťahu k práci správcu jaskyne a vo vzťahu k práci sprievodcu jaskyne“ je uvedené, že zamestnávateľ zastúpený Ing. L. C., generálnym riaditeľom a zástupcovia zamestnancov Podnikový výbor OZ pri ŠOP SR zastúpený predsedom Ing. L. F. osobne prerokovali potrebu zabezpečenia mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky zamestnanca T. G., z čoho vyplýva, že rokovanie prebehlo len medzi L. C. a I. L. F. a nikto iný sa tohto rokovania nezúčastnil. Štatút podnikového výboru naďalej považuje žalobca za neplatný. Ustanovenia Štatútu, ktorý nadobudol účinnosť 01.01.2013, žalovaný účelovo interpretuje. Z uvedeného Štatútu vyplýva, že u žalovaného sú činné viaceré základné organizácie odborového zväzu, ktoré mu delegovali právomoci. Pôsobnosť podnikového výboru je vymedzená v článku 2 bod 9 písm. a) a písm. b), podľa ktorých podnikový výbor vyvíja činnosť na dosiahnutie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov v oblasti BOZP a na zlepšenie sociálnych podmienok všetkých zamestnancov v ŠOP SR a je poverený kolektívnym vyjednávaním so zamestnávateľom na základe zákona o kolektívnom vyjednávaní. Zo Štatútu nevyplýva, že by podnikový výbor bol oprávnený konať podľa § 74 Zákonníka práce vo vzťahu k členom jednotlivých základných organizácií. Ktorá odborová organizácia pôsobiaca u zamestnávateľa má vystupovať v pracovnoprávných vzťahoch týkajúcich sa zamestnanca upravuje Zákonník práce v § 232 ods. 2. Žalovaný nespochybňuje právo predsedu podnikového výboru vo všeobecnosti rokovať s tretími stranami, ale spochybňuje, aby predseda podnikového výboru pri týchto rokovaniach konal aj za ďalších členov výboru na základe splnomocnenia jednotlivých členov výboru. Spôsob, akým žalovaný realizuje v praxi ustanovenie § 74 Zákonníka práce, je nesprávny. K spôsobu prerokovania výpovede zástupcami zamestnancov sa vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 5Cdo/140/2010. Ak žalovaný sám uviedol, že členovia podnikového výboru nepreniesli na predsedu podnikového výboru rozhodovaciu právomoc, len ho poverili zastupovaním pri prerokovaní výpovede so zamestnávateľom, tak k prerokovaniu výpovede nedošlo v súlade s § 74 Zákonníka práce. Z e-mailovej komunikácie, ktorá je súčasťou spisu nevyplýva, že by zamestnávateľ požiadal písomne odborový orgán o prerokovanie výpovede, ktorú chcel dať žalobcovi a že by túto žiadosť doplnil potrebnými dokladmi, z ktorých by bol zrejme dôvod výpovede, resp. samotnou výpoveďou. Z dokladov založených do súdneho spisu nie je zrejme, či bola žiadosť žalovaného z 19.12.2018 o prerokovanie výpovede so zástupcami zamestnancov doručená na podnikový výbor. Rokovania dňa 21.12.2018 sa podľa záznamu o prerokovaní výpovede zúčastnili generálny riaditeľ Ing. L. C., riaditeľka kancelárie generálneho riaditeľa ŠOP SR, predseda Podnikového výboru OZ pri ŠOP SR Ing. L. F. a JUDr. L. R.,

advokát. V zázname sa nekonštatuje, že by predseda podnikového výboru konal aj v mene ďalších členov podnikového výboru. Podnikový výbor teda nerozhodoval o tom, či má alebo nemá byť daná výpoveď žalobcovi. Keby aj list z 19.12.2018 bol doručený podnikovému výboru, do dňa 21.12.2018 neuplynula doba 7 pracovných dní, ktorej uplynutím by nastala zákonná domnienka, že k prerokovaniu výpovede došlo aj bez toho, že by sa podnikový výbor vecou zaoberal.

7. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec v celom rozsahu podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a mimo nich podľa § 380 ods. 2 C. s. p. v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok, ktoré vady nezistil, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. z dôvodu, že pre jeho nariadenie neboli splnené zákonné podmienky. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k názoru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, rozsudok súdu prvej inštancie nie je možné považovať vecne správny a je potrebné ho podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) C. s. p. zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 C. s. p.).

8. Žalobca vytykal súdu prvej inštancie, že nepostupoval v súlade s procesným právom upravujúcim jeho postup pri prejednaní sporu a neposúdil podľa hmotného práva všetky relevantné otázky, aby mohol vo veci správne rozhodnúť.

8.1 Za nesprávny procesný postup okresného súdu žalobca označil, že rozhodol na pojednávaní, ktoré prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal odročiť pre kolíziu pojednávania jeho právneho zástupcu, na účasti ktorého na pojednávaní trval. Súd prvej inštancie v rozpore s účelom a cieľmi zákonnej úpravy odmietol odročiť pojednávanie, hoci jeho vec je potrebné považovať za prípad, pri ktorom mal súd dbať na zvýšenú ochranu jeho práv ako slabšej sporovej strany. Súd zanedbal povinnosť bezodkladne posúdiť žiadosť o odročenie pojednávania a oznámiť svoje rozhodnutie právnemu zástupcovi žalobcu. Oznámenie o neodročení pojednávania 19 minút pred jeho začatím nie je možné považovať za riadne oznámenie z dôvodu, že v danom čase už nebolo možné, aby sa právny zástupca žalobcu presunul z kancelárie v Bratislave na pojednávanie do Zvolena. Z oznámenia súdu prvej inštancie, že „súd bude vo veci pojednávať“ ani nemohol právny zástupca žalobcu zistiť, či tvrdený dôvod na odročenie pojednávania považoval súd za nedôležitý alebo mal pre uskutočnenie pojednávania iné dôvody, preto právny zástupca žalobcu nemohol žiadnym spôsobom zareagovať na prípadné výtky súdu vo vzťahu k jeho žiadosti o odročenie pojednávania. O dôvodoch, pre ktoré súd prvej inštancie nevyhovel žiadosti o odročenie pojednávania sa žalobca a jeho zástupca dozvedeli až z rozsudku vo veci samej.

9. Podľa § 183 ods. 1 a 2 C. s. p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Od advokáta možno okrem dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a okrem prípadu, ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje, odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom, vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Od strany možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dala na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou, ak k odročeniu pojednávania došlo z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu.

10. Civilný sporový poriadok kladie dôraz na rýchle a hospodárne prejednanie veci bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb (článok 17 základných princípov) a prikazuje mu postupovať v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania (§ 157 ods. 1) a viesť pojednávanie tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto zákona (§ 179). V oboch zákonných ustanoveniach je zdôraznená požiadavka prihliadnuť na povahu konania, čo je potrebné si vysvetliť tak, že rýchlosť konania a uskutočnenie len jedného pojednávania nemôže prevážiť nad správnym zistením skutkového stavu, ktorý je základom pre správne právne posúdenie veci. Aby nedochádzalo k zbytočným obštrukciám, sprísnil Civilný sporový poriadok podmienky pre odročenie pojednávania či už z dôvodov prekážok na strane súdu alebo na žiadosť strany sporu, čo je vyjadrené v § 183 C. s. p. Ak o odročenie pojednávania požiadala strana alebo jej zástupca, súd posudzuje existenciu dôležitého dôvodu na odročenie pojednávania podľa konkrétnych okolností prípadu a to na základe tých skutočností, ktoré sú mu známe v čase jej vyhodnocovania.

10.1 Žalobca si za zástupcu pre celé konanie podľa plnej moci z 5. apríla 2019 založenej na č. I. 3 spisu zvolil advokáta Mgr. U. J., so sídlom Advokátskej kancelárie v Bratislave. V plnej moci súhlasil žalobca s tým, aby splnomocnený advokát ustanovil za seba zástupcu a ak ich ustanoví viac, aby

každý z nich konal samostatne. Kópia predvolania na pojednávanie nariadeného na 22.10.2019 o 8.00 hod v budove Okresného súdu Zvolen obsahuje aj poučenie, ako postupovať pri žiadosti o odročenie pojednávania s tým, že ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Z textu predvolania nie je možné vyvodiť, že by na pojednávanie predvolal súd prvej inštancie aj žalobcu za účelom jeho výsluchu a na pojednávanie v súlade s § 178 ods. 1 C. s. p. bol predvolaný len právny zástupca žalobcu. Dôkazom o doručení predvolania na pojednávanie Mgr. U. J. je doručka na č. I. 102 spisu, podľa ktorej predvolanie prevzal právny zástupca žalobcu 6. septembra 2019. Dňa 12. septembra 2019 doručil právny zástupca žalobcu súdu prvej inštancie rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16C/170/2016-782 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoPr/6/2017 a doplnil požadované údaje o dátume narodenia žalobcu. Podľa záznamu na č. I. 125 spisu sa dňa 16.10.2019 dostavil na Okresný súd Zvolen žalobca za účelom nahliadnutia do súdneho spisu, ktorý mu bol sprístupnený v čase od 10.25 hod. do 11.20 hod. Za poučením strany o zodpovednosti za porušenie práv a povinností stanovených zákonom č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov nasleduje e-mailové podanie Mgr. U. J. z 21.10.2019 doručené Okresnému súdu Zvolen o 14.14 hod. označené ako „Ospravedlnenie z pojednávania“, v ktorom právny zástupca žalobcu oznamuje Okresnému súdu Zvolen, že sa na pojednávanie dňa 22.10.2019 nedostaví z dôvodu, že v tento deň má pojednávanie na Okresnom súde Bratislava I vo veci sp. zn. 8C/56/2010, ide o starú vec, kde možno očakávať, že budú záverečné reči. Tvrdil, že kolíziu pojednávania náhodne zistil iba 21.10.2019 z dôvodu, že vo svojom poznámkovom bloku mal predvolanie na OS BA I vyznačené na deň 22.11.2019. Súčasne s ospravedlnením svojej neúčasti ospravedlňoval aj neúčast' žalobcu z dôvodu, že tento trval na jeho osobnej účasti na pojednávani a žiadal oznámenie o vybavení žiadosti zaslať na svoju e-mailovú adresu. Prílohou tohto podania bola aj kópia správy od asistentky Okresného súdu Bratislava I L. W., ktorá vo veci sp. zn. 8C/56/2010 potvrdzovala advokátovi Mgr. U. J., že dátum pojednávania vo veci sp. zn. 8C/56/2010 je 22.10.2019 o 11.00 hod. Rukou písaný pokyn zákonného sudcu v tejto veci, aby zástupcovi žalobcu bolo oznámené, že vo veci pojednávať bude je datovaný dňom 22.10.2019 (rub strany č. I. 135) a oznámenie o tom, že sa pojednávanie dňa 22.10.2019 uskutoční bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia tohto rozhodnutia bolo právnenmu zástupcovi žalobcu odoslané 22.10.2019 o 7.41 hod. Pojednávania dňa 22.10.2019 sa podľa zápisnice žurnalizovanej na str. 175 a nasledujúce spisu nezúčastnil žalobca ani jeho právny zástupca, za žalovaného bol prítomný jeho právny zástupca.

10.2 Súčasťou práva na spravodlivý proces je zúčastniť sa pojednávania, na ktorom sa prerokúva vec sama (§ 177 C. s. p.). Toto procesné oprávnenie prislúcha strane, aj keď osobitne na pojednávanie predvolaná nebola a predvolanie bolo doručené iba zvolenému zástupcovi pre celé konanie (podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21.11.2019 sp. zn. 3Cdo/146/2019).

10.3 Od advokáta súd očakáva, že jeho podania budú presné a zrozumiteľné, nevzbudzujúce pochybnosti o ich obsahu. Rovnakým spôsobom by mal konať aj súd, ktorého postup v konaní reguluje právna norma. Z ospravedlnenia doručeného Okresnému súdu Zvolen dňa 21.10.2019 vyplýva, že svoju neúčast' na pojednávani ospravedlnil nielen advokát z dôvodu kolízie pojednávani, ale aj žalobca, ktorý sa pojednávania nechcel zúčastniť bez svojho právneho zástupcu. Z odpovede súdu prvej inštancie adresovanej právnenmu zástupcovi žalobcu nie je možné zistiť, či obsah ospravedlnenia neúčasti na pojednávani posudzoval len vo vzťahu k dôvodu na odročenie pojednávania, ktorý nastal na strane právneho zástupcu žalobcu a či hodnotil dôvod žiadosti o odročenie pojednávania aj na strane žalobcu. Vychádzajúc z dôvodov rozsudku vo veci samej v bode 36 možno vyvodiť, že dôležitý dôvod na odročenie pojednávania posudzoval okresný súd len vo vzťahu k právnenmu zástupcovi žalobcu, ktorý je advokátom a od neho v zmysle § 183 možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Z tejto premisy však existujú dve výnimky a to, že dôvod na odročenie pojednávania nastal krátko pred pojednávani a že advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom. Súd prvej inštancie posúdil len jeden z týchto dôvodov vylučujúci možnosť žiadať od advokáta, aby sa dal zastúpiť iným advokátom, keď dôvodil, že odmietavý postoj žalobcu vo vzťahu k jeho zastúpeniu iným advokátom na pojednávani právny zástupca žalobcu nepreukázal. Právny zástupca žalobcu tvrdil náhlu prekážku, pre ktorú sa nemohol zúčastniť pojednávania dňa 22.10.2019 a to nesprávne poznačený termín pojednávania, ktoré sa malo v reštančnej veci pod sp. zn. 8C/56/2010 uskutočniť na Okresnom súde Bratislava I, o čom doložil listinu svedčiacu o jeho dopyte na presný termín pojednávania na Okresnom súde Bratislava I. Odvolací súd nedokáže posúdiť, či zo strany právneho zástupcu žalobcu išlo o obštrukciu a vyfabrikovaný dôvod na odročenie pojednávania (napríklad z dôvodu nepripravenosti na pojednávanie, keď v priebehu súdneho sporu zostal pasívny a nereagoval ani na výzvu súdu prvej inštancie, aby sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril a uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na preukázanie tvrdení žalobcu). Nečinnosť

advokáta vzhľadom na povahu konania (individuálny pracovný spor) nemôže ísť na vrub strany, ktorú zastupuje, keď v individuálnych pracovnoprávných sporoch ako v spore s ochranou slabšej strany, má bez ohľadu na zastúpenie zamestnanca advokátom súd rozšírenú poučovaciu povinnosť a možnosť (povinnosť) vykonať aj také dôkazy, ktoré zamestnanec nenavrhol, ak sú nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

10.4 Postup súdu prvej inštancie nadväzujúci na žiadosť o odročenie pojednávania nebol podľa názoru odvolacieho súdu v súlade s § 183 C. s. p., keď bezodkladne neinformoval stranu sporu a jeho zástupcu o tom, že nimi uvádzaný dôvod na odročenie pojednávania nepovažuje za dôležitý. Bez ohľadu na pracovný čas sudcu mal Okresný súd Zvolen po obdržaní žiadosti o odročenie pojednávania informovať zástupcu žalobcu na ním oznámenej elektronickej adrese o spôsobe vybavenia žiadosti a pokiaľ pre prekážky na svojej strane (nepítomnosť sudcu na pracovisku) nedokázal zaslať zástupcovi žalobcu bezodkladnú odpoveď na jeho žiadosť, ktorá by mu umožnila v prípade nevyhovenia žiadosti zúčastniť sa pojednávania, bolo podľa názoru odvolacieho súdu potrebné tejto žiadosti vyhovieť vzhľadom na tvrdený dôvod odročenia, ktorý mal nastať krátko pred pojednávaním a nejasnú formuláciu žiadosti, či odročenie pojednávania žiada aj strana sporu.

10.5 Strana sporu adresuje svoje podania súdu. Podľa § 123 ods. 1 C. s. p. podanie je úkon určený súdu. Na prijímanie a evidenciu podaní adresovaných súdu je na súde zriadená podateľňa (§ 8 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy, ďalej aj „vyhláška č. 543/2005 Z. z.“), ktorá je podľa § 129 vyhlášky č. 543/2005 Z. z. určená na prijímanie podaní každý pracovný deň v úradných hodinách určených rozvrhom práce. Vyhláška č. 543/2005 Z. z. upravuje aj rozdeľovanie pošty a v § 137 ods. 1 ukladá zamestnancovi podateľne odovzdať naliehavé podania príslušnému súdnemu oddeleniu ihneď. Ak právny zástupca žalobcu doručil svoje podanie, ktoré považoval súd prvej inštancie za žiadosť o odročenie pojednávania do podateľne súdu v čase úradných hodín určených rozvrhom práce, bolo len vecou organizácie práce Okresného súdu Zvolen, aby sa sudca prejednávajúci vec o tomto úkone dozvedel a mohol o ňom bezodkladne rozhodnúť. V zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 27/98 z 23. septembra 1998 za riadne doručenie zásielky na súd podľa ustálenej praxe všeobecných súdov, ako aj podľa interných predpisov o vedení spisovej agendy na súdoch treba považovať jej prevzatie nielen priamo príslušným sudcom, ale aj súdnou kanceláriou. Ak dňa 21.10.2019 bola pracovná doba na Okresnom súde Zvolen určená v čase od 8.00 hod. do 16.30 hod., nie je možné doručenie odpovede na žiadosť o odročenie pojednávania právnenému zástupcovi žalobcu dňa 22.10.2019 zhruba 20 minút pred začatím pojednávania považovať za bezodkladné upovedomenie strany, ktorá odročenie navrhla o posúdení jej žiadosti.

11. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú strany povinné uplatniť včas. Tieto prostriedky nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Odvolací súd je totiž viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. Pri individuálnych pracovných sporoch sa v zmysle § 320 C. s. p. uplatňuje osobitná právna úprava, ktorá vylučuje použitie prísneho princípu koncentrácie konania, typického pre všeobecnú úpravu sporového konania. Zamestnanec môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú. Z uvedeného je zrejmé, že slabšia strana môže v individuálnom pracovnoprávnom spore uplatniť všetky prostriedky procesného útoku a procesnej obrany až do vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie - rozhodnutia vo veci samej. Odvolaciu súdu sú z jeho rozhodovacej činnosti známe rozhodnutia súdov vychádzajúce z názoru, že pri sporoch s ochranou slabšej strany je potrebné považovať konanie pred súdom prvej inštancie a odvolacím súdom za jeden celok, a že pri podaní odvolania je rozhodnutím vo veci samej nutné rozumieť práve meritórne rozhodnutie odvolacieho súdu, resp. že výnimka z koncentrácie konania sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (pozn. odvolacieho súdu - hoci ide o rozhodnutia súdov v spotrebiteľských veciach, odvolací súd poukazuje na to, že právna úprava v individuálnych pracovnoprávných sporoch je s poukazom na koncentráciu konania rovnaká) ako napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/69/2018 zo dňa 25.04.2018, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/267/2018 zo dňa 13.06.2019. S uvedeným názorom sa však odvolací súd nestotožňuje. Pri zavedení predmetného ustanovenia (§ 320 C. s. p.,

rovnako aj § 295, § 312 C. s. p.) nebolo cieľom zákonodarcu, aby v konaní pred súdom prvej inštancie slabšia strana nemusela uvádzať žiadne skutkové tvrdenia a preukazovať ich dôkazmi a fakticky by sa posunulo dokazovanie až do odvolacieho konania, nakoľko takýmto výkladom by odvolací súd plnil úlohu súdu prvej inštancie, čím by bola popretá preskúmvacia úloha odvolacieho súdu.. Preskúmvacia činnosť odvolacieho súdu spočíva všeobecne v tom, že odvolací súd skúma, či rozhodnutie súdu prvej inštancie vyhovuje právu, procesnému alebo hmotnému, pričom vychádza zo skutkového podkladu, ktorý bol základom rozhodnutia súdu prvej inštancie.

12. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie v podanej žalobe uviedol, že vzhľadom na lekársku správu MUDr. T. L. nemal žalovaný dôvod požadovať od žalobcu, aby sa zúčastnil ďalších lekárskejších vyšetrení a teda žalobca sa nedopustil porušenia pracovnej disciplíny a to ani menej závažného. Okrem toho práceneschopnosť z psychického hľadiska môže konštatovať iba lekár a v C. L. sa mal podrobiť psychologického vyšetrenia u psychologičky PhDr. B. U.. Nedôvodná požiadavka žalovaného, aby sa žalobca podrobil vyšetreniu jeho zdravotného stavu je tak s poukazom na čl. 2 a § 13 ods. 3 a § 1 ods. 4 Zákonníka práce v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka) a jeho úkony ohľadne opakovaného požadovania podrobiť sa vyšetreniu zdravotného stavu sú s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka neplatné.

12.1 Vyjadrenie žalovaného k žalobe zo dňa 22.05.2019 bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 30.05.2019. Uznesením č. k. 8Cpr/3/2019-89 zo dňa 05.06.2019, doručeným právnenému zástupcovi žalobcu dňa 24.06.2019 vyzval súd prvej inštancie žalobcu, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadril k vyjadreniu žalovaného k žalobe, uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 26.06.2019 doručeným súdu prvej inštancie dňa 27.06.2019 požiadal súd prvej inštancie o predĺženie lehoty na vyjadrenie, avšak následne už žiadne vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného (repliku) nepodal. Podaním zo dňa 11.09.2019 doručeným súdu prvej inštancie dňa 12.09.2019 žalobca doplnil na výzvu súdu prvej inštancie dátum narodenia žalobcu a doložil kópie rozsudkov, na ktoré poukazoval v žalobe. Na pojednávaní sa žalobca ani jeho právny zástupca nezúčastnili. Až v odvolacom konaní začal žalobca tvrdiť, že zabezpečenie mimoriadnej lekárskej prehliadky bolo prerokované iba s predsedom PV pri ŠOP SR a nebolo prerokované so zástupcami zamestnancov PV pri ŠOP SR; ďalej, že žiadosť o prerokovanie výpovede zástupcami zamestnancov nebola riadne podaná, nakoľko bol list - žiadosť výslovne určený predsedovi PV pri ŠOP SR Ing. L. F. a že zo záznamu z prerokovania výpovede vyplýva, že na prerokovaní bol prítomný len predseda PV pri ŠOP SR I.. F. a teda výpoveď nebola prerokovaná so zástupcami zamestnancov. V konaní pred súdom prvej inštancie prednesená táto argumentácia nebola z dôvodu, že na vyjadrenie žalovaného žalobca (jeho právny zástupca) napriek predĺženiu lehoty na vyjadrenie odpoveď nepodal a pojednávania dňa 22.10.2019 sa žalobca ani jeho právny zástupca pre nevyhovenie ich žiadosti o odročenie pojednávania nezúčastnili.

13. Predmetom konania bolo určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru zo dňa 21.12.2018 a určenia, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného trvá aj naďalej. Na posúdenie nárokov žalobcu bolo z tohto dôvodu potrebné aplikovať ustanovenia Zákonníka práce č. 311/2001 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2018, ktorý v § 77 pripúšťal nároky z neplatného skončenia pracovného pomeru uplatniť žalobou na súde v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť. Za dátum doručenia výpovede je potrebné považovať deň 21.12.2018, kedy podľa písomného záznamu zamestnávateľa na výpovedi odmietol žalobca prevziať výpoveď. Tento dátum sa zhoduje s údajom uvedeným žalobcom v žalobe, že dňa 21.12.2018 mu žalovaný doručil výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce. Žaloba bola podľa záznamu podateľne Okresného súdu Zvolen doručená súdu 23. apríla 2019. Výpovedná doba je určená zákonom a to v prípade žalobcu na dva mesiace z dôvodu, že jeho pracovný pomer u žalovaného trval viac ako jeden rok (§ 62 ods. 4 Zákonníka práce). Podľa výpovede doručenej žalobcovi 21.12.2018 mal jeho pracovný pomer skončiť 28. februára 2019, žaloba teda bola na súd podaná včas v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť. Súd prvej inštancie sa týmito základnými predpokladmi pre úspešné vedenie sporu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru v rozsudku výslovne nezaoberal. Ak vec meritórne prejednal, možno usudzovať, že ich považoval za splnené.

14. Štátna ochrana prírody Slovenskej republiky, so sídlom Tajovského 28/B v Banskej Bystrici s prideleným IČO: 17 058 520 je podľa registra organizácií Štatistického úradu Slovenskej republiky príspevkovou organizáciou v štátnom vlastníctve. Ide teda o právnickú osobu založenú štátnym orgánom, kde majetková účasť alebo súčet majetkovej účasti štátu je viac ako 67 % (definícia

zamestnávateľa podľa § 1 ods. 2 písm. c/ zákona č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme). Na pracovnoprávne vzťahy zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme sa podľa § 1 ods. 4 zákona č. 552/2003 Z. z. vzťahuje Zákonník práce, ak zákon č. 552/2003 Z. z. alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

14.1 Zákon č. 552/2003 Z. z. nemá osobitnú úpravu ohľadne skončenia pracovného pomeru zamestnanca vykonávajúceho práce vo verejnom záujme, z tohto dôvodu je potrebné posudzovať práva a povinnosti zamestnávateľa a zamestnanca pri skončení pracovného pomeru výpoveďou podľa ustanovení Zákonníka práce.

15. Výpoveď z pracovného pomeru je jednostranný právny úkon účastníka pracovnoprávneho vzťahu. V zmysle osobitných ustanovení Zákonníka práce o neplatnosti právneho úkonu právny úkon, na ktorý neudelil predpísaný súhlas príslušný orgán alebo zákonný zástupca alebo na ktorý neudelili predpísaný súhlas zástupcovia zamestnancov, právny úkon, ktorý nebol vopred prerokovaný so zástupcami zamestnancov, alebo právny úkon, ktorý sa neurobil formou predpísanou týmto zákonom, je neplatný, len ak to výslovne ustanovuje tento zákon alebo osobitný predpis.

15.1 Podľa § 74 Zákonníka práce výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov, inak sú výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru neplatné. Zástupca zamestnancov je povinný prerokovať výpoveď zo strany zamestnávateľa do siedmich pracovných dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľom a okamžité skončenie pracovného pomeru do dvoch pracovných dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľom. Ak v uvedených lehotách nedôjde k prerokovaniu, platí, že k prerokovaniu došlo.

16. Prerokovanie výpovede so zástupcami zamestnancov je hmotnoprávnou podmienkou výpovede zo strany zamestnávateľa, nesplnenie tejto povinnosti v nadväznosti na ustanovenie § 17 ods. 2 Zákonníka práce spôsobuje bez ďalšieho neplatnosť výpovede. Na splnenie hmotnoprávných predpokladov výpovede musí súd prihliadať ex offo bez námietky strany sporu z dôvodu, že ide o absolútne neplatný právny úkon, ktorý nie je možné konvalidovať.

17. Súd prvej inštancie v bode 34 odôvodnenia rozsudku uvádza, že na základe vykonaného dokazovania mal preukázať, že návrh žalobcu nie je dôvodný a preto ho zamietol. Podľa obsahu zápisnice o pojednávaní z 22.10.2019 na č. I. 145 až 147 spisu však žiadne dokazovanie nevykonal a vykonanie dokazovania nie je zachytené ani na zvukovom zázname z tohto pojednania. Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 74 Zákonníka práce a v bode 3 a 4 odôvodnenia uvádza aj obsah listu zamestnávateľa zasielaného 19.12.2018 Ing. L. F., predsedovi Podnikového výboru OZ pri ŠOP SR obsahujúceho žiadosť o prerokovanie výpovede adresovanej žalobcovi podľa § 74 Zákonníka práce a cituje zo záznamu z prerokovania výpovede uskutočneného dňa 21.12.2018 na č. I. 71 spisu, kde je uvedené, že zástupcovia zamestnancov vzhľadom na skutočnosti uvedené v liste zamestnávateľa z 19.12.2018 č. ŠOP SR/1763/2018 súhlasia so skončením pracovného pomeru T. G. výpoveďou, ale žiadnym spôsobom nevyhodnotil, či na prerokovanie výpovede v zmysle § 74 Zákonníka práce bol postačujúci súhlas predsedu Podnikového výboru OZ pri ŠOP SR, hoci už z vyjadrenia žalovaného k žalobe v časti IV. (č. I. 27 spisu) mohol zistiť, že výpoveď nebola prerokovaná so zástupcami zamestnancov (v množnom čísle), ale zástupcov zamestnancov „reprezentoval“ Ing. L. F., predseda Podnikového výboru OZ pri ŠOP SR, ktorý súhlas s výpoveďou žalobcu vyjadril za ďalších piatich členov podnikového výboru odborového orgánu. Žalobca v odvolaní výslovne namieta, že ak jeho výpoveď nebola prerokovaná s kolektívnym orgánom (zástupcami zamestnancov), je neplatná. Súdu prvej inštancie dôvodne žalobca vytýka, že sa súd pri rozhodovaní vo veci nijako nevyporiadal s platnosťou výpovede z hľadiska ustanovenia § 74 Zákonníka práce a v tomto smere je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné.

17.1 Až z korešpondencie strán sporu po rozhodnutí súdu prvej inštancie a prílohových listín má vyplývať, že u žalovaného pôsobilo viacero základných odborových organizácií, ktorých predsedovia tvorili Podnikový výbor pri Štátnej ochrane prírody Slovenskej republiky. Činnosť Podnikového výboru pri ŠOP SR upravuje štatút, ktorý pri prijímaní rozhodnutí postupuje kolektívne, ale pripúšťa aj poverenie predsedu podnikového výboru rokovať samostatne s právom podpisu a prijatia rozhodnutia za podnikový výbor spôsobom ustanoveným v štatúte. Do súdneho spisu bola doložená iba kolektívna zmluva na roky 2019 a 2020, v ktorej sa v článku 7 ods. 2 písm. f) ustanovuje, že výpoveď zo strany zamestnávateľa je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať so zástupcami podnikového výboru pod sankciou neplatnosti

v zmysle § 74 Zákonníka práce. Táto kolektívna zmluva nebola platná a účinná v čase prerokovania výpovede určenej žalobcovi s predsedom Podnikového výboru pri ŠOP SR dňa 21.12.2018.

18. S poukazom na ustanovenie § 232 ods. 2 Zákonníka práce žalobca spochybňuje, že sa zamestnávateľ so žiadosťou o prerokovanie výpovede neobrátil na „príslušný odborový orgán odborovej organizácie“, ale neuvádza, či sám bol členom niektorej základnej odborovej organizácie, ktorých predsedovia boli v zmysle štatútu podnikového výboru členom Podnikového výboru pri ŠOP SR.

19. Odborovou organizáciou podľa § 230 ods. 1 Zákonníka práce je občianske združenie vytvorené podľa osobitného predpisu, ktorého cieľom je hájiť záujmy zamestnancov pri realizácii práv a povinností z pracovnoprávneho vzťahu. V § 232 ods. 2 upravuje Zákonník práce, ktorá odborová organizácia má vystupovať v pracovnoprávných vzťahoch týkajúcich sa jednotlivých zamestnancov v prípade, ak u zamestnávateľa pôsobia popri sebe viaceré odborové organizácie. Zo štatútu podnikového výboru (č. I. 205 spisu) vyplýva, že u žalovaného pôsobia viaceré odborové organizácie združené v dvoch odborových zväzoch (P. G. S. F. P. a B. - P. a G. S. U. Q., Y. a M. U. - G.). Štatút podnikového výboru mal byť vydaný „v súlade s platnými predpismi odborových zväzov pôsobiacich v organizácii“, pod čím je zrejme potrebné rozumieť stanovky odborových zväzov. Štatút podnikového výboru má uľahčovať činnosť jednotlivých základných organizácií oboch odborových zväzov a jeho členov pri rokovaní s vedením Štátnej ochrany prírody SR a presadzovania oprávnených záujmov zamestnancov voči zamestnávateľovi. Na preukázanie oprávnenia predsedu Podnikového výboru pri ŠOP SR prerokovať výpoveď žalobcu aj v mene ostatných členov podnikového výboru predložil žalovaný e-mailovou komunikáciou medzi Ing. L. F. a ostatnými členmi podnikového výboru, z ktorej vyplýva, že dňa 19.12.2018 požiadal Ing. L. F. ostatných členov podnikového výboru o vyjadrenie a súhlas, že „môžem prerokovať za PV výpoveď“, ktorá je odôvodnená iba tak, že „potrebujú prerokovať výpoveď p. T. G. zo SSJ, o ktorej sme rokovali aj na PV už niekedy v máji 2018, ale aj potom, ak sa pamätáte, L. to predniesol na viacerých stretnutiach“, nie je však viditeľné, že by v prílohe tejto žiadosti bola členom podnikového výboru doručená výpoveď, ktorú mal podľa žiadosti zamestnávateľa podnikový výbor prerokovať. Odpovede jednotlivých členov podnikového výboru na túto žiadosť sa líšia. Dňa 20. decembra 2018 Ing. Y. I. oznámil, že súhlasí s poverením predsedu podnikového výboru zastupovaním pri rokovaní o kolektívnej zmluve na rok 2019 a tiež s poverením na rokovanie o výpovedi p. T. G. (nie je vyslovený súhlas s výpoveďou), v ten istý deň L. B. odpovedal rovnako, že nemá žiadne výhrady, súhlasí so zastupovaním vo veci prerokovania výpovede T. G., aj pri podpise kolektívnej zmluvy na rok 2019 s pripomienkami, ktoré uviedol (chýba súhlas s výpoveďou), Ing. J. P. vyjadril 19. decembra 2018 súhlas s postupom na ukončenie pracovného pomeru p. G. a poverením predsedu podnikového výboru na zastupovanie v mene podnikového výboru, Ing. T. P. dňa 20. decembra 2018 oznámil súhlas so zastupovaním a postupom na ukončenie pracovného pomeru p. G. a tiež s poverením predsedu na zastupovanie pri rokovaní v mene podnikového výboru vo veci výpovede aj vo veci prerokovania a podpísania kolektívnej zmluvy a Ing. J. F. dňa 20. decembra 2018 vyjadril súhlas s postupom na ukončenie pracovného pomeru p. G., ako aj s poverením predsedu na zastupovanie v mene podnikového výboru na základe i predošlých informácií od L..

20. Pre platnosť výpovede vyžaduje Zákonník práce v ustanovení § 74 iba prerokovanie výpovede vopred so zástupcami zamestnancov, nie ich súhlas. Čo je potrebné rozumieť pod pojmom „prerokovanie“ ustanovuje Zákonník práce v § 237 ods. 1 tak, že prerokovanie je výmena názorov a dialóg medzi zástupcami zamestnancov a zamestnávateľom. Bližšie formy, akým spôsobom má prebiehať výmena názorov a dialóg medzi zástupcami zamestnancov a zamestnávateľom už Zákonník práce neupravuje. Túto definíciu prerokovania, aj keď sa priamo nevzťahuje k ustanoveniu § 74 Zákonníka práce je možné primerane vzťahovať aj na prerokovanie výpovede so zástupcami zamestnancov v tom zmysle, že výmena názorov musí mať určitý kvalitatívny obsah vzťahujúci sa k predmetu prerokovania, aby rokujúce strany mali presné informácie o predmete rokovania. Z korešpondencie medzi predsedom Podnikového výboru pri ŠOP SR a členmi podnikového výboru sa javí, že o dôvodoch a presnom obsahu výpovede členovia podnikového výboru informovaní neboli.

20.1 Orgány odborovej organizácie, spôsob ich ustanovovania a právomocí definujú stanovky odborovej organizácie. Zo stanov je preto nutné vychádzať pri posúdení príslušností jednotlivých odborových orgánov pre výkon konkrétnych právomocí odborovej organizácie, teda aj pri posúdení otázky, ktorý orgán odborovej organizácie je oprávnený konať menom odborovej organizácie navonok a ktorému orgánu je zverené prerokovanie úkonu rozviazania pracovného pomeru so zamestnancom podľa § 74 Zákonníka práce.

21. Ak súd prvej inštancie nehodnotil, či predseda podnikového výboru pri ŠOP SR bol oprávnený v mene členov podnikového výboru prerokovať výpoveď so zamestnávateľom a či sa zamestnávateľ so žiadosťou o prerokovanie výpovede obrátil na „príslušný odborový orgán“, do jeho rozhodnutia zostala nevyriešená otázka platnosti výpovede z hľadiska ustanovenia § 74 Zákonníka práce.

22. Súd prvej inštancie sa stotožnil s názorom žalovaného, že žalobca opakovane porušil pracovnú disciplínu, keď sa na príkaz zamestnávateľa nezúčastnil lekárskej prehliadky za účelom vypracovania lekárskeho posudku v zmysle § 30e ods. 16, § 30f ods. 1, 2, 3 zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2019 (ďalej aj „zákon č. 355/2007 Z. z.“) a odmietol názor žalobcu, že žalovaný nemohol od neho požadovať ďalšie vyšetrenia potom, ako absolvoval vstupnú lekársku prehliadku v Nemocnici U. u MUDr. Q. L. a na jej žiadosť bol vyšetrený aj primárom psychiatrického oddelenia H. F. M. P. v D. MUDr. T. L. s odôvodnením, že vyšetrenia absolvované u MUDr. Q. L. a MUDr. T. L. nemajú charakter vyšetrenia, ktorému sa musí zamestnanec podrobiť v prípade, ak má zamestnávateľ odôvodnené pochybnosti o jeho zdravotnej spôsobilosti na prácu. Vyšetrenia v zmysle § 30e zákona č. 355/2007 Z. z. sú podľa názoru súdu prvej inštancie celkom iného charakteru a sú oveľa širšie koncipované a podliehajú prísnejším pravidlám. Z tohto dôvodu musí byť žiadosť zamestnávateľa adresovaná zamestnancovi na podrobenie sa mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadke vo vzťahu k práci prerokovaná so zástupcami zamestnancov. Žalovaný podľa názoru súdu prvej inštancie preukázal odôvodnené pochybnosti o spôsobilosti žalobcu vykonávať prácu tým, že sám žalobca oznámil svojmu zamestnávateľovi, že ho Sociálna poisťovňa uznala za čiastočne invalidného a jeho obmedzenú schopnosť vykonávať prácu vzťahovala len k prostrediu bez zvýšenej psychickej námahy s charakterom administratívnej práce alebo drobných manuálnych prác. Z popisu činnosti správcu jaskyne súd prvej inštancie vyvodil, že ide o fyzicky náročnú prácu v stiesnených podmienkach, kde sa vyžaduje určitá zvýšená fyzická námaha a môže dôjsť k zvýšeným požiadavkám na psychiku zamestnanca vykonávajúceho takúto prácu. Ak by prácu správcu jaskyne vykonával nespôsobilý zamestnanec, mohlo by dôjsť aj k ohrozeniu na životoch ľudí - návštevníkov jaskyne, ktorých správca sprevádza a tiež k spôsobeniu materiálnych škôd. Žalovaný dôvodne požadoval od žalobcu, aby sa podrobil lekárske vyšetreniam u spoločnosti Y. s. r. o., so sídlom v C. L., keď dňa 26.03.2018 bol u MUDr. L. vyšetrený len vo vzťahu k zdravotnej spôsobilosti na výkon funkcie obsluha lanových dráh so záverom nespôsobilý a posudok o zdravotnom stave od MUDr. L. označil súd prvej inštancie za nedostatočný, bez bližšieho vysvetlenia. Žalovaný postupoval podľa názoru súdu prvej inštancie v súlade s § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z., keď potrebu ďalších lekárske vyšetrení prerokoval s lekárom aj so zástupcami zamestnancov, o čom svedčí „list z 29.05.2018“.

22.1 Žalobca v zmysle záverov súdu prvej inštancie porušil pracovné povinnosti definované § 81 písm. a) Zákonníka práce, keď nespĺnil pokyny nadriadených, čím boli naplnené predpoklady možnosti dať žalobcovi výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce po predchádzajúcom upozornení na porušovanie pracovnej disciplíny spočívajúce v odmietnutí zúčastniť sa lekárske prehliadky; konanie žalobcu vykázalo znaky menej závažného opakovaného porušenia pracovnej disciplíny; zamestnávateľ mal možnosť požadovať od zamestnanca potvrdenie jeho zdravotnej spôsobilosti k výkonu „takejto“ práce, preto neobstojí tvrdenie žalobcu, že žalovaný postupoval vo vzťahu k nemu šikanózne v rozpore s dobrými mravmi.

23. Názor súdu prvej inštancie by obstál, keby za vstupné údaje pre posúdenie dôvodnosti výpovede podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce bolo možné považovať iba súdom prvej inštancie zohľadnené skutočnosti, že žalobca doručením posudku Sociálnej poisťovne o jeho invalidite zamestnávateľovi dňa 13.02.2018 vyvolal u žalovaného dôvodné pochybnosti o jeho spôsobilosti vykonávať funkciu správcu jaskyne a žalobca sa opakovane odmietol podrobiť lekárske vyšetreniam u lekára pracovnej zdravotnej služby. Za predčasný (a preto predbežne nesprávny) ho odvolací súd považuje z dôvodu, že súd prvej inštancie odignoroval informácie vyplývajúce z rozsudkov Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16C/170/2016-782 z 12.06.2017 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoPr/6/2017 z 28.11.2017, ktoré si od žalobcu výzvou z 02.09.2019 vyžiadal (v napadnutom rozsudku s nimi vôbec nepracuje, z čoho odvolací súd usudzuje, že sa s nimi súd prvej inštancie neoboznámil) a skutočnosti vyplývajúce z vyjadrenia žalovaného k žalobe a ním doručených listín, ktoré spochybňujú úmysel žalovaného zaradiť žalobcu na prácu správcu jaskyne, pre výkon ktorej požadoval zamestnávateľ od žalobcu preukázať spôsobilosť na výkon „tejto práce“ posudkom špecializovaných lekárov pracovnej zdravotnej služby.

24. Žalobca v žalobe zostručnil informácie, ktoré mohol získať okresný súd z rozsudkov Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16C/170/2016 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoPr/6/2017 tak, že o neplatnosti výpovede z 11.09.2006 danej mu žalovaným rozhodol Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 12.06.2017 pod sp. zn. 16C/170/2016 tak, že výpoveď je neplatná a jeho pracovný pomer u žalovaného naďalej trvá a Krajský súd v Banskej Bystrici potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Po právoplatnosti týchto súdnych rozhodnutí vyzval žalobca listom z 11.12.2017 žalovaného, aby mu bola pridelovaná práca v zmysle platnej pracovnej zmluvy na základe rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. novembra 2017 sp. zn. 17CoPr/6/2017, ale práca mu nebola pridelovaná z dôvodu, že na miesto správcu jaskyne (v W.) v priebehu súdneho sporu o neplatnosť výpovede z 11.09.2006 prijal žalovaný iného zamestnanca a od skončenia súdneho sporu o neplatnosť výpovede z 11.09.2006 žalobca nepracoval pre prekážky na strane žalovaného a žalovaný mu z tohto dôvodu poskytoval náhradu mzdy.

24.1 Žalovaný vo vyjadrení k žalobe z 22.05.2019 uviedol, že rekapitulovaný priebeh a ukončenie predchádzajúceho súdneho sporu vedeného medzi stranami sporu nepopiera a za dôležité pre posúdenie konania strán sporu po 12.12.2017 považoval, že žiadosť o pridelovanie práce podľa pracovnej zmluvy z 11.12.2017 bola zo strany žalobcu len formálnym úkonom smerujúcim k založeniu jeho nároku na náhrady mzdy podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce a že sa žalobca v skutočnosti nechystal prácu správcu jaskyne vykonávať a na pridelovaní práce netrval, čo opakovane verejne prezentoval. Žalovaný uviedol, že po 12.12.2017 rokovali strany sporu o skončení pracovného pomeru. Tieto rokovania boli motivované tým, že počas trvania predchádzajúceho súdneho sporu (10 rokov) bola práca správcu W. jaskyne k spokojnosti žalovaného ako zamestnávateľa vykonávaná I.. A. W. v pracovnom pomere na dobu neurčitú. Informoval, že sa žalovaný po 12.12.2017 musel vysporiadať so stavom, že na pozícii správcu W. jaskyne mal dvoch zamestnancov - žalobcu a I.. W. a vzhľadom na to, že I.. W. disponoval na rozdiel od žalobcu príslušnou požadovanou spôsobilosťou, strany sporu akceptovali stav, že na pracovnej pozícii správcu W. jaskyne bude prácu naďalej vykonávať I.. A. W. a že žalobca nebude od decembra 2017 vykonávať prácu z dôvodov prekážok na strane zamestnávateľa s tým, že mu žalovaný bude do skončenia pracovného pomeru dohodou poskytovať náhradu mzdy. Žalovaný ďalej uvádzal, že počas obdobia prvého štvrťroku 2018 prebiehala medzi stranami sporu komunikácia najmä neformálne, telefonicky a e-mailom, v rámci ktorej žalobca dňa 13.02.2018 zaslal zamestnankyni žalovaného Mgr. A. Q. fotokópiu odborného posudku Sociálnej poisťovne o invalidite žalobcu z 21.02.2012, z ktorého vyplýva miera poklesu schopnosti žalobcu vykonávať zárobkovú činnosť v 45 % s tým, že môže byť zaradený na pôvodnom pracovisku, ale môže vykonávať iba práce v prostredí bez zvýšenej psychickej námahy druhu administratívne a drobné manuálne práce. V jarných mesiacoch roku 2018 sa stalo zrejmé, že žalobca sa vyhýba uzavretiu dohody o skončení pracovného pomeru a preferuje stav, kedy nevykonáva prácu a je mu zo strany žalovaného poskytovaná náhrada mzdy, z toho dôvodu začal žalovaný zvažovať zaradenie žalobcu na pracovisko W. jaskyne, avšak vzhľadom k obsahu odborného posudku Sociálnej poisťovne o invalidite žalobcu z 21.02.2012 a náročnosť práce správcu jaskyne vznikli žalovanému ako zamestnávateľovi odôvodnené pochybnosti o zdravotnej spôsobilosti žalobcu ako zamestnanca na výkon práce správcu jaskyne. Tvrdil, že to viedlo žalovaného k zabezpečeniu mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky vo vzťahu k práci u žalobcu, ktorým sa žalobca nepodrobil.

25. Z popisu konaní strán sporu po 12.12.2017 sa javí, že kým prebiehali rokovania o dohode o skončení pracovného pomeru a jej uzavretie sa javilo nádejným, žiadna zo strán sporu neuvažovala o tom, že sa žalobca navráti na výkon funkcie správcu W. jaskyne, keď žalovaný bol spokojný s prácou I.. A. W., ktorého na miesto výkonu funkcie správcu W. jaskyne počas trvania pracovnoprávneho sporu so žalobcom prijal a žalobca bol spokojný, že prácu nevykonáva a žalovaný mu vypláca náhradu mzdy z dôvodu prekážok na strane zamestnávateľa. Až keď rokovania o skončení pracovného pomeru dohodou stroskotali, začal žalovaný uvažovať o ďalšom postupe ako vyriešiť vzniknutý stav, ktorý nastal po rozsudkoch Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16C/170/2016 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoPr/6/2017, že na jednu pracovnú pozíciu správcu W. jaskyne mal uzavretú pracovnú zmluvu s dvomi zamestnancami, pričom s prácou jedného I.. A. W. bol spokojný a u žalobcu vznikla pochybnosť o jeho zdravotnej spôsobilosti na výkon práce správcu jaskyne. Nasvedčuje tomu následnosť úkonov účastníkov pracovnoprávneho vzťahu, ktorí sa 16. januára 2018 zúčastnili konzultácie v oblasti pracovnoprávných vzťahov u JUDr. R. Q. a rokovali aj o rozviazaní pracovného pomeru dohodou a dňa 9. februára 2018 zasiela žalobca žalovanému (jeho právnomu zástupcovi) vyjadrenie k návrhu dohody o rozviazaní pracovného pomeru.

26. Kópiou e-mailovej komunikácie medzi žalobcom a Ing. Mgr. A. Q., zamestnankyňou žalovaného je preukázané, že žalobca doručil žalovanému dňa 13. februára 2018 odborný posudok o jeho invalidite, ktorý v ten istý deň doručila Ing. Mgr. A. Q. advokátovi JUDr. L. R.. Odvolací súd súhlasí so žalovaným, že predložený odborný posudok o invalidite žalobcu mohol u neho dôvodne vzbudiť pochybnosti o spôsobilosti žalobcu vykonávať funkciu správcu W. jaskyne a v takom prípade by bol odôvodnený postup podľa § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z. zabezpečiť takémuto zamestnancovi mimoriadnu lekársku preventívnu prehliadku vo vzťahu k práci, ktorú by mal vykonávať. Opätovne však pre nedostatočne zistený skutkový stav súdom prvej inštancie nie je možné zo súdneho spisu zistiť, akú prácu mienil žalovaný prideľovať žalobcovi, keď sám tvrdil, že funkcia správcu W. jaskyne bola obsadená zamestnancom na trvalý pracovný pomer na dobu neurčitú I.. A. W. a z ničoho nevyplýva, že by tú istú prácu mal súbežne alebo namiesto I.. A. W. vykonávať aj žalobca. Údaj o práci, ktorá mala byť žalobcovi potom ako dohoda o skončení pracovného pomeru uzavretá nebola prideľovaná, je dôležitý z dôvodu, že mimoriadna lekárska preventívna prehliadka sa mala zabezpečovať vo vzťahu k práci, ktorú by mal zamestnanec vykonávať. Za tým účelom sú práce zaradené do štyroch kategórií (§ 31 zákona č. 355/2007 Z. z.) a tento zákon aj určuje, ktoré lekárske prehliadky, aký lekár či špecialista môže vykonávať.

27. Na strane 9 spisu je kópia objednávky žalobcu na lekársku preventívnu prehliadku vstupnú k zamestnávateľovi Štátna ochrana prírody na prevádzku W. jaskyne v pracovnom zaradení sprievodca / správca, ale len v rozsahu dvoch strán (chýba záverečná tretia strana) a z tejto neúplnej listiny je zistiteľné iba to, že zrejme bola vystavená spoločnosťou Y., s. r. o. C. L.. Práca, vo vzťahu ku ktorej sa mala posudzovať spôsobilosť žalobcu je označená kategóriou 2 (predpokladá sa KP 2) a lekárska preventívna prehliadka mala byť vykonaná dňa 23.03.2018 o 8.15 hod. v priestoroch Nemocnice U. u lekárky pracovnej zdravotnej služby MUDr. Q. L., ktorá dňa 26.03.2018 požiadala MUDr. T. L., primára psychiatrického oddelenia H. F. M. P. v D. o posúdenie schopnosti žalobcu pracovať ako správca W. jaskyne a na prácu s ľuďmi (č. I. 7 spisu). Na strane 8 spisu je lekárska ambulantná správa podpísaná MUDr. T. L. z H. F. M. P. D., podľa ktorej dňa 5. apríla 2018 vyšetril žalobcu a z psychiatrického hľadiska nemá námietky voči vykonávanej práci vo funkcii správcu jaskyne a nie sú výhrady ani na vykonávanie takých prác, ktoré vyplývajú zo špecifik spomínaného pracovného zaradenia.

27.1 Žalovaný predložil súdu prvej inštancie aj dokument vyhotovený 29. mája 2018 s názvom Prerokovanie zabezpečenia mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky zamestnanca T. G. vo vzťahu k práci správcu jaskyne a vo vzťahu k práci sprievodcu jaskyne, v ktorej zamestnávateľ konštatuje odôvodnené pochybnosti o zdravotnej spôsobilosti zamestnanca T. G. na prácu správcu jaskyne a na prácu sprievodcu jaskyne, ktoré je možné vykonávať na mieste výkonu práce W. jaskyňa z dôvodu doručeného odborného posudku o jeho invalidite dňom 13. februára 2018 Ing. L.. A. Q., čím preukazoval, že podľa § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z. so zástupcami zamestnancov prerokoval zabezpečenie mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky u žalobcu. Súd prvej inštancie však nezistoval, z akého dôvodu k zabezpečeniu mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky podľa § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z. pristúpil zamestnávateľ až 29.05.2018, keď posudok o invalidite žalobcu bol zamestnávateľovi doručený už 13. februára 2018 a aký je vzťah medzi vyšetreniami absolvovanými žalobcom u pracovnej zdravotnej služby na základe objednávky vystavenej spoločnosťou Y., s. r. o. C. L. v dňoch 26.03.2018 a na žiadosť pracovnej zdravotnej služby 5. apríla 2018 u MUDr. T. L., či aj preventívnu lekársku prehliadku vstupnú u spoločnosti Y., s. r. o. C. L. objednal zamestnávateľ žalobcu, prečo hneď nežiadal od žalobcu, aby sa podrobil mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadke, ale až po 29.05.2018, či ďalšie požadované vyšetrenia v zmysle listu L.. V. W. z Y., s. r. o. C. L. (bez dátumu, doručené žalovanému 06.06.2018, na č. I. 61 spisu) mali byť pokračovaním preventívnej lekárskej prehliadky vstupnej, ktorá začala 23.03.2018 v M. U. alebo išlo o novú rozšírenú žiadosť, keď je nesúlad medzi označeným druhom práce, na ktorý podľa žiadosti Štátnej ochrany prírody SR mal byť žalobca vyšetrovaný (podľa MUDr. V. W. na obsluhu lanových dráh so záverom posudku nespôsobilý) a MUDr. V. W. v tomto liste konštatuje, že bez účasti zamestnanca na lekárskej preventívnej (nie mimoriadnej lekárskej preventívnej) prehliadke nie je možné jeho zdravotnú spôsobilosť na výkon práce podľa profesie a podkladov poskytnutých ŠOP SR posúdiť. Bez ozrejmenej súvislosti nebolo možné zaujať správny záver k tvrdeniam žalobcu, že žalovaný opätovnou žiadosťou adresovanou spoločnosti Y., s. r. o. C. L. postupoval vo vzťahu k nemu šikanózne, v rozpore s dobrými mravmi, preto nebol povinný rešpektovať pokyny zamestnávateľa, aby sa lekárske prehliadky v zabezpečených termínoch zamestnávateľom zúčastnil.

28. Nepodrobenie sa lekárske prehliadkam posúdil súd prvej inštancie ako porušenie pracovných povinností v zmysle § 81 písm. a) Zákonníka práce, že sa žalobca neriadil a nesplnil pokyny nadriadených.

28.1 Podľa § 81 písm. a) Zákonníka práce v znení účinnom do 31.12.2018 medzi základné povinnosti zamestnanca patrilo aj pracovať zodpovedne a riadne, plniť pokyny nadriadených vydané v súlade s právnymi predpismi.

28.2 Žalobca nepracoval. Pokyn zamestnávateľa zúčastniť sa preventívnej lekárskej prehliadky nie je pokynom na výkon práce. Zákon č. 355/2007 Z. z. v § 30e ods. 2 ustanovuje, že povinnosť zamestnanca podrobiť sa lekárskej preventívnej prehliadke vo vzťahu k práci na účel posudzovania zdravotnej spôsobilosti na prácu upravuje osobitný predpis, ktorým je zákon č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene niektorých zákonov, ktorý v § 12 ods. 2 medzi povinnosti zamestnanca pod písm. i) radí aj povinnosť podrobiť sa lekárske preventívnym prehliadkam vo vzťahu k práci. Ak by žalobcovi vznikla povinnosť podrobiť sa mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadke vo vzťahu k práci podľa § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z., bolo by možné odmietnutie podrobiť sa takejto mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadke považovať za porušenie povinnosti zamestnanca podľa § 81 písm. a) Zákonníka práce, ako to konštatoval súd prvej inštancie. Jeho záver o tom, že žalobca opakovaně porušil povinnosti zamestnanca, čo sa podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce môže považovať za opakované porušenie pracovnej disciplíny, pre ktorú možno dať zamestnancovi výpoveď podľa doteraz (ne)zisteného skutkového stavu neobstojí, keď nebolo dôsledne zistené, či žalovaný dôvodne požadoval od žalobcu, aby po vyšetreniach u MUDr. Q. L. v M. U. a MUDr. T. L. v H. F. M. P. v D. sa podrobil ďalším lekárske vyšetreniam, keď správa MUDr. Q. L. o výsledku vyšetrenia sa v spise nenachádza, jej záver známy nie je a neobjasnený je podnet zamestnávateľa z 29.05.2018 na zabezpečenie mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky u tej istej spoločnosti, ktorá začala vykonávať lekárske preventívne prehliadky u žalobcu dňa 23.03.2018 a podľa správy MUDr. V. W. sa mala uskutočniť lekárska preventívna prehliadka aj 26.03.2018, ktorej záver sa rovnako v spise nenachádza a z odpovede MUDr. V. W. bez vysvetlenia strán sporu alebo spoločnosti Y., s. r. o. C. L. nie je možné zistiť, kam a z akého dôvodu sa mal žalobca v súvislosti s výkonom lekárskej preventívnej prehliadky dostaviť dňa 25.04.2018 a 16.05.2018.

28.3 Odvolací súd zvažoval, či v prípade, že sa zamestnanec nepodrobí mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadke by nebol prílehavejší postup zamestnávateľa podľa § 63 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce a dospel k názoru, že ak pre naplnenie výpovedného dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce (že zamestnanec vzhľadom na svoj zdravotný stav podľa lekárskeho posudku dlhodobo stratil spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu) je potrebný lekárske posudok, tento výpovedný dôvod by bez lekárskeho posudku (ktorý bez účasti zamestnanca na lekárskom vyšetrení vydaní by nemôže) zamestnávateľ nemohol uplatniť, preto za zákonom zodpovedajúce riešenie takéhoto stavu považuje aj odvolací súd výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce.

29. Námietku žalobcu, že ak na strane zamestnávateľa nastala prekážka v práci a žalobcovi nebola pridelená práca, nebol povinný vykonať pracovné cesty za účelom posúdenia jeho zdravotného stavu nepovažuje odvolací súd za dôvodnú. Za výkon práce, aj keď ide len o fiktívny výkon práce, sa považuje aj doba, keď zamestnanec nepracuje pre prekážky v práci. Zamestnanec je počas trvania pracovného pomeru povinný bez ohľadu na to, či mu je aktuálne pridelená práca plniť v zmysle § 81 písm. a) Zákonníka práce pokyny nadriadených vydané v súlade s právnymi predpismi. Pokyn zamestnávateľa na absolvovanie mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky vydaný s poukazom na ustanovenie § 30e ods. 16 zákona č. 355/2007 Z. z. z dôvodu, že má zamestnávateľ odôvodnené pochybnosti o zdravotnej spôsobilosti zamestnanca na prácu by zamestnanec rešpektovať musel; povinnosť podrobiť sa preventívnej lekárskej prehliadke je uložená zákonom, v § 12 ods. 2 zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene niektorých zákonov. Keď rokovania strán sporu o skončení pracovného pomeru stroskotali, bol zamestnávateľ nútený riešiť pracovné zaradenie žalobcu na nejaké pracovné miesto, aby nemusel naďalej platiť zamestnancovi nevykonávajúcemu žiadnu prácu náhradu mzdy vo výške jeho priemerného zárobku. Či bol postup zamestnávateľa úplne v súlade so zákonom č. 355/2007 Z. z. sa na základe súdom prvej inštancie ustáleného skutkového stavu vyhodnotiť nedá.

30. K námietke žalobcu, že súd prvej inštancie sa nijak nevysporiadal so skutočnosťou, že žalobca sa podrobil lekárskej prehliadke dňa 26.03.2018 u MUDr. Q. L. a dňa 05.04.2018 psychiatrického vyšetrenie u MUDr. T. L., pričom lekár v správe skonštatoval, že nemá námietky voči vykonávanej práci vo funkcii správcu jaskyne ani výhrady na vykonávanie takých prác aké vyplývajú zo špecifik. pracovného

zaradenia odvolací súd poukazuje na bod 35. odôvodnenia rozsudku, kde súd prvej inštancie uviedol, že „neobstojí potom tvrdenie žalobcu, že tento považuje takéto konanie za šikanózne, resp. za v rozpore s dobrými mravmi z dôvodu, že on už dňa 26.03.2018 absolvoval vyšetrenie u MUDr. L. a následne 05.04.2018 u MUDr. T. L., pretože z listu MUDr. W. vyplýva, že posúdenie zdravotnej spôsobilosti žalobcu týmito dvoma doktormi bolo k vykonávaniu prác s lanovou dráhou a zároveň sa v predmetnom liste uvádza, že zo záveru posudku vyplýva nespôsobilosť vykonávať túto prácu. Preto nielenže žalobca by mohol poukazovať, že je schopný vykonávať prácu u žalovaného, ale dokonca z predmetných vyjadrení vyplýva, že u neho vôbec nebolo skúmané či môže robiť prácu správcu jaskyne, ale len osoby obsluhujúcej lanovú dráhu, pričom ani na túto prácu nebol žalobca spôsobilý,“ z čoho je zrejmé, že určitý záver k povinnosti žalobcu podrobiť sa aj ďalším lekárskeým vyšetreniam zaujal, ale jeho závery nevychádzajú z listinných dôkazov tvoriacich súčasť spisu, ide len o prevzaté tvrdenia z vyjadrenia žalovaného, ktoré sú možno pravdivé, ale nedoložené dôkazmi z dôvodov uvedených v bode 28.2 odôvodnenia tohto rozhodnutia.

31. V súlade s § 391 ods. 3 C. s. p. odvolací súd inštruuje súd prvej inštancie, že pre správne rozhodnutie vo veci musí vo veci opakovane nariadiť pojednávanie, na ktoré predvolá aj žalobcu (§ 178 ods. 1 C. s. p.) za účelom jeho výsluchu podľa § 187 ods. 2 C. s. p. k otázkam, čo ho viedlo k predloženiu posudku Sociálnej poisťovne o jeho invalidite z 21. februára 2012 zamestnávateľovi až dňa 13. februára 2018, či sa tak stalo v súvislosti s jeho žiadosťou o doplatenie poistného na sociálne poistenie alebo mu bolo ponúkané zaradenie do práce na konkrétne pracovné miesto, v akej pracovnej pozícii, na základe akého, koho pokynu alebo predvolania sa podrobil preventívnej lekárskej prehliadke v nemocnici U. u MUDr. Q. L. a následne u MUDr. T. L. v D., nech doloží kópiu tejto listiny, aby bolo možné zistiť vo vzťahu k akej práci bola preventívna lekárska prehliadka a podľa ktorého zák. ustanovenia zákona č. 355/2007 Z. z. vykonávaná, či je pravda, že jeho zdravotný bol posudzovaný vo vzťahu k práci obsluha lanových dráh, nech sa žalobca vyjadrí či obdržal posudok o jeho nespôsobilosti vykonávať obsluhu lanových dráh, či mu žalovaný takúto prácu ponúkal, kedy a či vôbec sa hovorilo o jeho zaradení na pôvodné pracovné miesto správcu W. jaskyne. Je potrebné zistiť, či žalobca dostal od spoločnosti Y., s.r.o. C. L. predvolanie na vyšetrenia v dňoch 25.04.2018 a 16.05.2018, ako tvrdí MUDr. V. W., kde a za akým účelom mali byť vykonané, prečo sa ich žalobca nezúčastnil. K rovnakým otázkam je potrebné vypočítať aj žalovaného a výpovede oboch porovnať s doteraz predloženými alebo novoponúkanými listinnými dôkazmi.

31.1 Žalovaný k vyjadreniu k odvolaniu žalobcu priložil prezenčnú listinu preukazujúcu, že sa zamestnávateľ a zástupcovia zamestnancov - Podnikový výbor OZ ŠOP SR dňa 29.5.2018 stretli za účelom prerokovania zabezpečenia mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky žalobcu vo vzťahu k práci správcu jaskyne a vo vzťahu k práci sprievodcu jaskyne, vzhľadom však ale na námietky žalobcu, že u žalovaného pracujú viaceré odborové organizácie a jeho výpoveď nebola prerokovaná zo zákona príslušnými zástupcami zamestnancov je potrebné sa vypoariadať aj s tým, či pri prerokovaní zabezpečenia mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky žalobcu vo vzťahu k práci správcu jaskyne a vo vzťahu k práci sprievodcu jaskyne a prerokovaní výpovede rokoval zamestnávateľ so zástupcami zamestnancov oprávnenými na tento úkon, Podnikovým výborom OZ ŠOP SR a ak áno, je nevyhnutné zodpovedať aj otázku, či účasť predsedu podnikového výboru Ing. L. F. pri prerokovaní výpovede adresovanej žalobcovi na základe e-mailov podľa bodu odôvodnenia 19 tohto uznesenia bola postačujúca a splnila sa tým hmotnoprávna podmienka platnosti výpovede podľa § 74 Zákonníka práce s prihliadnutím aj na skutočnosť, že členom podnikového výboru podľa obsahu spisu text výpovede doručený nebol.

31.2 Žalovaný nech vysvetlí rozpor medzi jeho vyjadreniami, že s prácou Ing. A. W. na pozícii správcu a sprievodcu W. jaskyne bol spokojný a preto bol ochotný nepracujúcemu žalobcovi vyplácať aj náhradu mzdy a tvrdením, že chcel žalobcu po skončení pracovnoprávneho sporu o neplatnosť výpovede z 11.09.2006 opäť zaradiť na pôvodné pracovné miesto správcu/sprievodcu W. jaskyne a preto bola nevyhnutná mimoriadna lekárska preventívna prehliadka žalobcu, ako by riešil vzniknutú situáciu; pracovali by dvaja zamestnanci na jednom pracovnom mieste na čiastočný úväzok? skončil by pracovný pomer s Ing. W.? aby bolo možné posúdiť jeho konanie aj z hľadiska dobrých mravov, ako žiada žalobca, tvrdiac, že žalovaný nikdy nemal úmysel zaradiť ho na pôvodné pracovné miesto, zabezpečením mimoriadnej lekárskej preventívnej prehliadky vo vzťahu k práci správcu a sprievodcu jaskyne žalovaný iba hľadal dôvod na skončenie pracovného pomeru so žalobcom. Vykonanie týchto dôkazov umožňuje ustanovenie § 319 C. s. p.

31.3 Uvedené predstavujú iba rámcové otázky, ktoré musí súd prvej inštancie pre správne rozhodnutie vo veci vyriešiť. Všetky v priebehu konania sa objavujúce sporné otázky nie je možné nateraz predpovedať.

32. Dôvodné odvolanie žalobcu viedlo k zrušeniu rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) Civilného sporového poriadku.

33. Podľa § 396 ods. 3 C. s. p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci. O trovách odvolacieho konania musí rozhodnúť súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

34. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).